

DELFT/WESTLAND

Pal naast het Vogelvrije Veest heeft de verzetspastoor nu zijn plaquette

Terwijl enkele honderden meters verder het Vogelvrije Vrijdag Veest van de Schipluidense Zomerfeestweek losbarstte, werd in het kerkje van Op Hondenpijl in alle rust verzetspastoor Heinrich Theissen geëerd. Met een herinneringsplaquette.

Tijdens WOII had Theissen onderduikers in huis, distribueerde hij bonkaarten en irriteerde hij met spottende humor de Duitse bezetter door oranje Afrikaantjes in zijn voortuin te planten. Die kon dat niet waarden: Theissen kreeg zelfs een officiële waarschuwing.

‘Weg damit!’ Na verraad belandde hij in de gevangenis, maar op 20 april 1944 kreeg hij gratie vanwege Hitlers verjaardag, ook omdat zijn vader Duits was.

Een ‘bevrijdingsmis’ zingen kon niet maar de Duitsers werd verteld dat Theissen 25 jaar pastoor was. Hij regelde later met dat officieuze koor ‘spontane’ concertjes in de kroeg. „Daar werd dan zachtjes het *Slavenkoor* van Verdi gezongen, Nederlandse liedjes durfden ze niet,” vertelt de Schipluidense koorvoorzitter Jan Holtkamp.

Vanwege de hulp aan het Joodse onderduikgezin Gudema kreeg

Theissen in 2014 postuum de Israëliische Yad Vashem onderscheiding. Zijn verhaal is bekend geworden omdat één van de dochters, de schrijfster Ida Vos - Gudema, erover schreef in haar boek *Wie niet weg is wordt gezien*.

Holtkamp: „Het in 1945 mede door hem officieel opgerichte (en pas onlangs gestopte) koor Sint Michaël wilde Theissen na bijna 80 jaar vereeuwigen met een plaquette naast de voordeur van de kerk.” Die werd formeel onthuld door Koos van Beurden. Hij was 50 jaar dirigent van het koor.

– Rien van den Anker

▲ De plaquette voor verzetspastoor Heinrich Theissen wordt onthuld. FOTO ROEL DIJKSTRA